

зувать отъ насть тыя, кои-то отъ своїхъ странж до-
броволно пріимажть участіе въ Неговы-ты страда-
нія, »сօօвразу́жсѧ смéрти 'Егò.« Филип. 3. 10.

П. Какъ можемъ мы да участвуемъ въ
страданія-та и сmrть-та Иисусъ Христовы?

О. Мы участвуемъ въ страданія-та и сmrть-
та Иисусъ Христовы, съ живж сръдечнж вѣрж, съ
таинства-та, въ кои-то е скрыта и запечатлена
сила-та на спаселны-ты страданія и сmrть-та
Иисусъ Христовы, най-сѣтнѣ съ распинаніе нашъ-
та плѣтъ съ нейны-ты страсти и похоти.

»Ізъ, казва Апостоль-тъ, закономъ закону
умирохъ, да Бóгови живъ буду, Христови сра-
сплѣхса; живу же не втому ізъ, по живѣтъ во
мнѣ Христосъ; а єже нынѣ живу во плоти, вѣ-
рою живу Сына Бóжія, возлюбившаго мене и
предавшаго Себѣ по мѣнѣ.« Галат. 2, 14—20.

»Ілї не разумѣсте лико єлїци во Христѣ Іи-
суса крестіхомса, въ смртъ 'Егò крестіхомса?«
Тим. 6. 3.

»Слїжды во іще листе хлѣбъ сей, и чашу
сїю пите, смртъ Господню возкѣціаєте, дондеже
пріндете. 1. Кор. 11. 26.

»Иже Христовы суть, плоть распаша со страда-
стми и похотми.« Галат. 5. 24.

П. Какъ можемъ да распинамы илѣ шѣ-
щѣ си съ спрасши и похости?

О. Съ вѣздръжаніе отъ страти и похоти, и отъ
тѣхны-ты противни дѣйствія. На примѣръ, кога-то
ны побужда гнѣвъ да злословимъ непріятеля си, и
да му правимъ зло, и мы ся противимъ на това
желаніе, и, като си напомнимъ, какъ Иисусъ Христовъ